

Opfattelse er mindre rigtig, men jeg skjønner ikke rettere, end — at det vilde være en skjærende Uret at negte de Mænd, hvis Eiendomme frembyde ganske de samme Betingelser som de, hvis Ciere kunne opnaa Laan isølge Lovforslaget, og endog paa Grund af en heldigere Beliggenhed frembyde en ikke lidet bedre Pantestikkerhed, Adgang til at optages som Interessenter i Foreningerne alene af den Grund, at de bo paa Kjøbstadjord. Seg vil derfor henstille til Thinget, og særlig til den ærede Indenrigsminister, at et saadant Endringsforslag maa blive vedtaget og blive en Bestanddel af Loven.

Ordføreren (Nosenørn): Det er kun ganske faa Ord, jeg skal tillade mig at udtale. Det forekommer mig at være en naturlig Praxis og, jeg kan næsten sige, en nødvendig Praxis, at naar et Lovforslag foreligger til eneste Behandling, kommende fra det andet Thing, er det, som egentlig skal være Gjenstand for Forhandling, de Uoverensstemmelser, som finde Sted mellem de to Thing. Naar de to Thing ere blevne enige om bestemte Paragrafer, og der kun er enkelte Punkter, hvori de divergere, mener jeg, at det, hvorom de ere blevne enige, maa ligge for som noget engang Afgjort, thi jeg veed ikke, hvor man ellers skal standse. Hvad is rigt det angaar, der blev udtalt af det ærede Medlem, som først havde Ordet (Rump), kan jeg ikke sige Andet, end at jeg i Meget sympatiserer med hans Udtalelse, men at jeg heller ikke ser rettere, end at der, dersom det viser sig, at det Lovforslag, der er indbragt i det andet Thing, og som gaar ud paa at oprette en Kreditforening for de mindre Guse- i Kjøbstæderne, af en eller anden Grund ikke skulde kunne komme istand, ikke vil være det Mindste iveien for, at den ærede Indenrigsminister da i næste Samling kunde fremkomme med et Forslag om, at disse Guse skulde tillige kunne optages i de Kreditforeninger, som jeg haaber maa komme istand isølge Beslutning paa denne Rigsdag.

Indenrigsministeren (Steel): Jeg kan ganske samstemme med den ærede Ordfører i den Udtalelse, at det synes mindre hensigtsmæssigt ved et Lovforslags eneste Behandling at gjenoptage saadanne Spørgsmaal, der allerede have fundet Afgjørelse under tidligere Forhandlinger i begge Rigsdagens Afdelinger, eller saadanne Spørgsmaal, som ere ganske nye. Det er en Udtalelse, som jo allerede for faa Dage siden med ikke liden Bægt blev gjort gjældende i dette Thing, og jeg tror, at det vilde lede til adskillig Bidtøftighed og Uanskelighed med Hensyn til Gjennemførelsen af de Lovforslag, der fremsættes paa Rigsdagen, dersom man vilde ved en saadan eneste Behandling gjenoptage, om jeg saa maa sige, hele Forhandlingen om Sagen. Dette sagt

i Almindelighed, skal jeg kun tilføie ganske faa Bemærkninger med Hensyn til det reelle Indhold af de Endringsforslag, der ere stillede til dette Afsnit af den ærede 5te Landssthingsmand for 3die Kreds (Rump) og af den ærede 3die Landssthingsmand for 8de Kreds (Breinholt). En af mine Hovedindvendinger imod at optage de mindre Eiendomme i Byerne blandt dem, der kunne have Adgang til Laan hos de Kreditforeninger, som isølge dette Lovforslag skulde forsøges oprettede for smaa Eiendomme paa Landet, var den, at jeg havde og endnu næver Frygt for, at det vil være skadeligt for disse Kreditforeninger. Seg har udtalt dette saa tydeligt og givet mine Grunde derfor tidligere, at det vil være unødvendigt at gjentage dem her. Seg anser det for skadeligt ikke blot med Hensyn til, at det vil forringe Sikkerheden ved Kreditforeningerne, men ogsaa med Hensyn til, at det vil forøge Uanskeligheden ved Administrationen. Seg maa derfor under alle Omstændigheder tilraade Thinget at forkaste saadanne Endringsforslag, men en Grund endnu til at forkaste dem, er ganske vist, at der nu foreligger et Lovforslag i det andet Thing om Oprettelsen af en Kreditforening for smaa Eiendomme i Kjøbstæderne. Seg er ikke enig med den ærede 5te Landssthingsmand for 3die Kreds (Rump), der har stillet et af Forslagene, om, at der skulde være liden eller ingen Udsigt til, at en saadan Kreditforening vil kunne komme istand. Det er heller ikke en Mening, der er saa almindelig udbredt, som det synes, at det ærede Medlem antog. Seg tror tværtimod, at det andet Thing har ikke liden Forventning om, at Undersøgelser paa dette Omraade ville lede til det Resultat, at der kan være Anledning til at stifte en saadan Kreditforening. Seg har ogsaa i de sidste Dage paa forskjellige Maader modtaget Tilkendegivelser om, at man anser det for nyttigt og rigtigt, og Udtalelser af Saad om, at en saadan Kreditforening kan komme istand. Følgen af det i det andet Thing indbragte Lovforslag vil blive, at Regjeringen vil søle sig opfordret til at anstille Undersøgelser og indhente Dplysninger, som kunne være nyttige til at danne sig en begrundet Dom om, hvorvidt en saadan Kreditforening maa anses for hensigtsmæssig og ønskelig. Hvis Dplysningerne gaa i den her antydede Retning, har jeg erklæret mig villig til i en senere Samling eller allerede i næste, hvis Dplysningerne foreligger til den Tid, at fremsætte Forslag, som jeg da skal søge at gennemføre med samme Interesse, som jeg har viist nærværende Lovforslag, men jeg tror, at det er en billig Fordring, at man, medens Sagen staar, som den staar her, giver Raaderum til at indhente de Dplysninger, man hidtil har savnet, og som jeg for mit Bedkommende saa meget mere maa ønske, som jeg endnu ikke er ganske fri for Lovl om, hvorvidt der virkelig er saadan Trang til Oprettelsen af